

[Jens Thoft]

dere, der endnu ikke har modtaget deres årsopgørelse og oplysning om renteaftgiftens størrelse, ligesom ministeren bedes oplyse, hvorfor han ikke med samme hjemmel kan udskyde betalingen af renteaftgiften for den resterende del af skatteyderne.«

Begrundelse

Ministeren har besluttet at udskyde indbetalingsfristen for renteaftgiften for skatteydere, der endnu ikke har modtaget opgørelse over, hvor meget der skal indbetales. Beslutningen skal jeg ikke anfægte den sunde fornuft i. Men da ministeren samtidig i en pressemeddelelse og under henvisning til renteaftgiftslovens § 9 har tilkendegivet, at det ikke er muligt at udskyde betalingsfristen for renteaftgiften for de øvrige skatteydere, sidder jeg tilbage i stille undren. Er der så i renteaftgiftsloven mulighed for at udskyde betalingsfristen for skatteydere, der ikke har modtaget opgørelse over afgiftsbeløbet?

Samtidig finder jeg det uholdbart at opkræve en renteaftgift for 1987 på et grundlag, som et klart flertal i Folketinget finder det nødvendigt at revidere på grund af helt åbenbare urimeligheder.

Det burde ikke være kommet som nogen overraskelse hverken for skatteministeren eller denne eller den forrige regerings partier, at renteaftgiftsloven indeholder et meget stort element af tilfældigheder, urimeligheder og fortolkningsproblemer. SF gjorde tydeligt opmærksom herpå allerede i forbindelse med lovens vedtagelse i efteråret 1986. I næsten to år har Folketingets flertal smølet med at få rettet dette oplagte sjuksk.

Hertil kommer, at loven er umulig at administrere, fordi ingen, hverken skatteydere eller ligningsmyndigheder, kan finde ud af, hvilke lån der er omfattet af afgiften.

Men selv i de tilfælde, hvor skatteyderne ikke har været i tvivl om, hvilke lån der var omfattet af loven, har selvangivelsens vejledning ikke været tilstrækkelig, hvorfor antallet af fejl er blevet forøget.

Oven i alt dette kommer så, at ligningsmyndigheden er helt uden chance for at ligne på det grundlag, hvorpå skatteyderne skal betale afgift, fordi afgiften falder sammen med den meget komplicerede skattereform og de hertil knyttede – og af SF voldsomt kritiserede – virksomhedsskemaer.

Det er min personlige holdning, at på så løst et grundlag vil det være stridende imod retssikkerheden og ødelæggende for befolkningens tiltro til Folketingets arbejde, såfremt renteaftgiften opkræves. Det forhold, at den for 1987 kan indbetales på en pensionsopsparing, ændrer ikke min opfattelse.

Svar (12/8 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det følger af de almindelige principper i skattelovgivningen, at skattemyndighederne ikke kan kræve renteaftgiften betalt, før den er beregnet.

Jeg vil derfor administrativt kunne udskyde indbetalingsfristen for de afgiftspligtige, der ikke har modtaget deres opgørelse rettidigt. Hjemmelen skal søges i renteaftgiftslovens § 9, stk. 1, sammenholdt med kildeskattelovens § 89.

Efter renteaftgiftslovens § 9, stk. 1, gælder skattelovgivningens almindelige regler om bl.a. henstand også for renteaftgiften. Efter kildeskattelovens § 89 kan skatteministeren indrømme midlertidig fritagelse for betaling af A-skat eller B-skat, når forholdene i ganske særlig grad taler derfor. Forholdene kan i ganske særlig grad siges at tale for en midlertidig fritagelse (udsættelse), når den afgiftspligtige ikke har modtaget en opgørelse.

Spm. nr. S 231

Til *skatteministeren* (1/8 88) af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren drage omsorg for, at alle danske eksportchauffører vedrørende skatteåret 1987 bliver ligestillet og opnår de fradragsmuligheder, chaufførerne i f.eks. Esbjerg Kommune har fået godkendt af Statskattedirektoratet?«

Begrundelse

Snørklede og uforståelige skattelove er formentlig årsagen til, at der også hersker kaos på skatteområdet vedrørende eksportchaufførers fradragsmuligheder for indkomståret 1987.

Visse steder i landet, f.eks. i Esbjerg Kommune, er der således indrømmet langturschaufførerne et langt højere fradrag ved overnatning i udlandet, end hvis chaufføren er så uheldig at være bosiddende et andet sted i landet.